

for os eller for Staten, for en billig Priis, og uden at Statens Penge blive indblandede deri, at kunne kjøre i en Jernbanevogn til Kysten af Holland; det er en saa reel Ting som muligt. Jeg kommer derfor stadigt tilbage til, at vi ved ethvert Skridt, hvorved vi forbyde os i denne Sag mere, end vi allerede have gjort, gjøre os selv Sagen vanskeligere; thi vi faae derved Folk til at troe, at vi enten have en Tvivl, som vi dog ikke ere istand til at løse, eller at vi efter at have undersøgt Sagen nøiere ere komne til en bestemt Erkjendelse med Hensyn til Rentabiliteten; men derpaa troer jeg ikke, vi skulle inklude os. Lad os give Concessionen og lad os huske, at den kun varer i 6 Maaneder. Spørger man da, om vi skulle være fattede paa at confiskere en saadan Sum for det Tilfælde, at Foretagendet ikke bliver udført, siger jeg: Ja, det skulle vi gjøre, for at Folk kunne vænne sig af med at gjøre Regjeringen Tilbud af denne Art, som de dog ikke kunne opfylde. Hvorledes Krøhnke og Chapmann komme overeens om deres indbyrdes Stilling, vedkommer ikke os; at det er Krøhnke, at det er Chapmann, vedkommer ikke os. Substitueres der andre Navne og andre Mænd, maa det for os være nok, naar blot disse ville opfylde, hvad der forlanges efter Lovforslaget. Alt det Døvrige er os uvedkommende og lige-gyldigt, og derfor skulle vi ikke forbyde os deri.

Adler: Maa jeg bede om Ordet for en kort Bemærkning.

Formanden: Det ærede Medlem har Ordet.

Adler: Det skalde gjøre mig ondt, om mine sidste Udtalelser havde givet Anledning til at troe, at jeg var i Modstrid med, hvad den ærede sidste Taler (Tscherning) bemærkede; jeg er tværtimod af samme Mening som han. Jeg mener, at vi slet ikke skulle forbyde os i Spørgsmaalet om Rentabiliteten, idet det er Noget, som vi dog ikke tilstrækkeligt kunne be-

dømme; men jeg mener ogsaa, at man ikke skal tage imod ethvert Project, naar det ikke er støttet paa Noget som helst. Dette udtalte jeg ligeoverfor det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Fenger), hvis Udtalelser havde Udseende af, at han meente, at man ikke skal gaae ind paa alle Tilbud, selv om der deponeres en tilstrækkelig Sum, medens jeg fastholder, at Sagen derved faaer Udseende af at være alvorlig og at være til Gavn for Landet. Det er ikke min Mening, at det Udvalg, som jeg troer bør ned sættes i denne Sag, skal inklude sig paa Spørgsmaalet om Rentabiliteten eller om det Techniske, thi derved udhale vi Sagen; men Grunden, hvorfor jeg mener, at den bør gaae til et Udvalg, er den, at den følgende Sag paa Dagsordenen foreligger, og det er mit Haab, at de to Sager kunne komme i samme Udvalg. Der kan da gives Concession til Krøhnke, men for det Tilfælde, at han om 6 Maaneder ikke har opfyldt Betingelserne, giver man det sjællandske Jernbaneselskab Concessionen, om end med Modificationer; det er det Hele. Jeg har blot ikke villet lade den Misforstaaelse blive uimodsagt, hvortil mine tidligere Udtalelser maaskee kunne have givet Anledning.

Fenger: Jeg skal kun tillade mig en kort Bemærkning, idet jeg takker den ærede sidste Taler for den Understøttelse, han i Virkelig heden har ydet mig med Hensyn til de Betragtninger, jeg har fremført imod at gaae alt for raast frem i denne Sag. Jeg skal erklære, at jeg ganske maa tiltræde de Ansættelser, han har udtalt om, at det ikke kan være ønskeligt for Staten at staae saaledes, som den vil komme til, naar den giver Concession til Foretagender, der maae antages ikke at være alvorligt meente. — Jeg skal tilføie, at naar det er blevet bebrejdet mig, at jeg har betegnet dette Foretagende, som om det ikke hvilede paa en tilbørlig Beregning af Omkostningerne, er jeg ganske bleven misforstaaet. Jeg har aldeles ikke udtalt eller udtastet nogen Formodning om,